

Neděle, 9. 8. 2020

Ty jo, já mám asi problém. Vlastně ne asi, určitě mám problém. Že se něco děje, bylo jasné už pár dní. Panička i páníček byli nervní, zvyšovali hlas, stres z nich byl cítit na sto honů. Nejspíš je to moje vina. Panička mi x krát říkala, že jsem žumpa a prase, ať nekradu věci doma, netahám dovnitř větvičky, dřevíčka, šneky, listy a páníček 100x nadával, když jsem se mu vyčůrala nebo vykadila v jeho velkém pokoji. Asi se moje prohřešky a hříchy nasčítaly a páníčkové se rozhodli odstěhovat. Začali totiž dneska snášet hrozně moc věcí na hromady, kompletovat různou techniku a vytáhli obří tašky na kolečkách. Dorazila i omladina - dvounohý štěněta Janička s Klárkou, ty mám strašně ráda, skvěle se mi s nima blbne. Taky Terka (trošku starší štěně, ale pořád supr na hraní) a mladej páník s Mončou, oba jsou moc fajn a vozí mě na chalupu. Tentokrát mě ale nikam vézt nechtěli, taky začali poletovat a balit.

Ach jo, co já si počnu?

Když nervozita dostupovala vrcholu, zjevila se Přísná. Oni jí říkají Fifino nebo tak nějak, ale já jí v duchu říkám „Přísná“. Známa ji odmala a páníčkové tvrdí, že ona může za to, že jsem skončila u nich. Nevím proč. Přísná se na mě občas zakaboní, že prý jsem jitrnička a jelítka. Copak já za to můžu??? Jako jo, mám páníčky omotaný kolem packy, umím dělat velehladový psí oči, ale to dvounožci mi dávají mňamky. Tu něco z jejich talíře, tu něco z linky při vaření. Hlavně panička je slabej článek, z ní vymámím kdykoliv cokoliv, neodolá mi. Přísná vždycky hubuje, že mi to škodí, ale má to marný, má to marný...

Něco ještě probírala s páníčkama a pak to přišlo. Stěhovat se budu já! Už mě doma nechtějí, sbalili mi pelíšek, hračky, granule, vodítko, peřinku i klíčku! Jsem ubožátko, slibuju, že už budu hodná a přestanu lumpačit! Marně jsem se tvářila zoufale a nešťastně, šoupli mě do klíčky do auta a panička mi zamávala na rozloučenou. Nerozumím tomu. Jak mi to mohli

udělat?!

Cesta byla krátká, ani zvracet jsem nestihla. Přísná vynosila můj skromný majetek z auta a pak popadla mě i s klíčkou. Ve vzduchu jsem zavětrila, že tady kromě Přísný bydlí i nějakí čtyřnožci. A taky že jo! Takový dvě hovádka obří, jedno pruhatý jak hyena a druhý skoro černý. Naštěstí byli zavřený venku ve výběhu, tak se za mnou nemohli dostat, když jsme couraly s Přísnou kolem po zahradě. Nevypadali ale zle, oba na mě mávali ocasama a byli zvědaví, kdo jsem.

Na bližší seznámení došlo v domě, kde jsem si celá zničená, citově rozervaná a odkopnutá zalezla do klícky trucovat (panička mi tam nechala nějaký svoje oblečení, asi na památku). Přísná obry po jednom pustila ke klíčce, čuchli jsme se čumák na čumák a já pak usnula. Úplně jsem vytuhla, protože jsem od brzkýho rána kvůli stěhování páníčků nespala. Po probuzení už byla venku tma, udatně jsem se dvakrát vyčůrala do trávy, doma schroustla pár granulí a vypila vodu se špetkou podmáslí, to vám byla dobrota. Mám volbu i normální vody, ale tohle vítězí. Už se mi zase klíží víčka. Přísná nám buduje kutloch na spaní separé od obrů, tak jí jdu vlézt pod deku. Dobrou noc.

